

POSUDEK

oponentky na diplomovou práci

Jméno a příjmení: Mgr. Roman Klinger

Téma práce: Analýza faktorů selhání chlapců v adolescentním věku

Autor, Mgr. Roman Klinger, se ve své diplomové práci zaměřuje na problematiku sociálního selhávání adolescentních chlapců a na analýzu faktorů, které s jejich selháním souvisejí. Autor práce si tedy zvolil ze společenského hlediska velice závažné a zároveň velmi aktuální téma.

Diplomová práce je členěna do dvou částí – teoretické a empirické. Teoretická část je strukturována do čtyř kapitol. V první z nich se autor zaměřuje na období adolescence a na nejvýraznější změny, k nimž v tomto období dochází. Další je věnována tématu identity a jejímu rozvoji v adolescenci. Obsahem třetí kapitoly jsou aspekty socializace v dospívání, a to především ve vztahu k vrstevnickým skupinám. Poslední kapitola se již zaměřuje na samotnou problematiku sociálního selhání z hlediska poruch sociálních vztahů, osobnosti a chování. Praktickou část tvoří kvantitativní výzkum, v němž si autor zvolil za cíl ověřit faktory, které přispívají k rozvoji nežádoucího chování a k umístění do výchovného ústavu.

Jedná se o práci převážně popisného charakteru, která je koncipována v relativně širokém záběru, chybí zde však hlubší analýza alespoň některých aspektů dané problematiky. Struktura teoretické části je rozvržena poměrně logicky. Autor vychází z přiměřeného množství odborné česky psané literatury. Většina bibliografických odkazů se ovšem nevztahuje na literaturu, kterou autor uvádí v seznamu (např. Erikson, 1968, Josselová, 1980). Jedná se patrně o sekundární odkazy, které však čtenář na základě uvedených citačních údajů nemá možnost dohledat. Na mnoha místech práce se vyskytují stylisticky neobratné formulace nebo zjednodušující tvrzení (např. s. 12). K některým konstatováním citační odkaz chybí (např. k informaci, že pro adolescentní chlapce je nejdůležitější pouto s otcem, s. 21).

Výzkumná část má spíše doplňující funkci. Autor v této části ověřuje na základě dat, jež získal pomocí vlastního zkonstruovaného dotazníku u klientů výchovného ústavu (N=60), čtyři stanovené hypotézy, které mají ovšem do jisté míry tautologický charakter. Autor na jejich základě ověřuje fakta, která jsou dostatečně známa a která již také konstatoval v teoretické části.

Na druhé straně je však také zapotřebí uvést, že autor k tématu přistupuje se značnou citlivostí a s velkým porozuměním vůči jedincům, kteří se kvůli svým i rodinným potížím ocitli v ústavním zařízení. Trochu je na škodu, že ve své diplomové práci větší měrou neuplatnil vlastní bohaté profesní zkušenosti, které získal při práci s klienty výchovného ústavu.

Vzhledem k tomu, že obsahové i formální nedostatky předložené diplomové práce nejsou zásadního charakteru, přiklání se oponentka k hodnocení známkou:

„dobře“

Mgr. Pavlína Janošová, Ph.D.

